

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSYTA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH
IV NIEDZIELA ZWYKŁA 30.01.2022 - Numer 5/2022 (1105)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

Komentarz Dobrej Nowiny

Chyba nic gorszego, nie mogło się wydarzyć niż to, że Pan Jezus „przeszedłszy pośród nich oddalił się”. A mieli Go tak blisko, znali od dziecka, widzieli jak dorastał. Mieli świadomość Jego wyjątkowości, „dziwili się pełnym wdzięku słowom płynącym z ust Jego”. Do czasu. Co tak strasznie rozsierdziło Nazarejczyków? Co takiego wytknął im Pan Jezus? Eliasz i Elizeusz działali w czasach, w których Izraelici wprawdzie czcili Boga Jahwe, ale zupełnie nie przeszkadzało im to równocześnie czcić Baala. A był to kult niezwykle atrakcyjny. Przede wszystkim nie stawiał żadnych wymagań moralnych - był więc łatwy i przyjemny, a do tego był rozpowszechniony wśród innych narodów, co dawało Izraelitom poczucie akceptacji. Pan Jezus zarzucił Nazarejczykom, że ulegli pokusie łatwej i wygodnej wiary. Czy nie brzmi to dla nas znajomo? Czy nie zdarza nam się żyć wśród kompromisów, które odbierają prawdę? Czy nie sprzedajemy naszej wiary dla samozadowolenia, albo przynależności do jakiejś grupy? I mimo, że tak jak Nazarejczykom bardzo trudno nam przyjąć prawdę, to zawsze efektem kompromisu jest pogarda samego siebie. Czy my nadążamy za Panem Jezusem? Kiedy szukam tego co kruche w tym świecie, kiedy chcę służyć, kiedy kocham, tak jak o tym pisze św. Paweł, jestem z Panem Jezusem, ale kiedy tylko kogoś wykluczam, już jestem zupełnie gdzie indziej. Jeżeli nie jestem do Niego podobny, mogę latami, będąc w Kościele, zupełnie się z Nim rozmijać. Oby nigdy nie przydarzyło się to nam, że Pan Jezus przejdzie pośród nas i się oddali. Panie Jezu, zmiłuj się nad nami...

Justyna Zienkiewicz

EWANGELIA (Łk 4,21-30)

Jezus odrzucony w Nazarecie

Początek Ewangelii według świętego Łukasza.

W Nazarecie w synagodze, po czytaniu z proroctwa Izajasza, Jezus powiedział: „Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli”. A wszyscy przyświadczały Mu i dziwili się pełnym wdzięku słowom, które płynęły z ust Jego. I mówili: „Czyż nie jest to syn Józefa?”. Wtedy rzekł do nich „Z pewnością powiecie mi to przysłowie: „Lekarzu, ulecz samego siebie; dokonajże i tu, w swojej ojczyźnie, tego, co wydarzyło się, jak słyszeliśmy, w Kafarnaum”. I dodał: „Zaprawdę powiadam wam: Żaden prorok nie jest mile widziany w swojej ojczyźnie. Naprawdę mówię wam: Wiele wdów było w Izraelu za czasów Eliasza, kiedy niebo pozostawało zamknięte przez trzy lata i sześć miesięcy, tak że wielki głód panował w całym kraju; a Eliasz do żadnej z nich nie został posłany, tylko do owej wdowy w Sarepcie Sydońskiej. I wielu trędowatych było w Izraelu za proroka Elizeusza, a żaden z nich nie został oczyszczony, tylko Syryjczyk Naaman”. Na te słowa wszyscy w synagodze unieśli się gniewem. Porwali się z miejsca, wyrzucili Go z miasta i wyprowadzili aż na stok góry, na której ich miasto było zbudowane, aby Go strącić. On jednak przeszedłszy pośród nich, oddalił się.

Myśli na każdy dzień

31.01.

„Tam, gdzie rządzi miłość, panuje także i szczęście... Kierujmy się zawsze i wszędzie miłością, a zobaczymy, że ostatecznie wszystko ułoży się nam pomyślnie.”

św. Jan Bosko

1.02.

„Módl się tak, jakby wszystko zależało od Boga, a działaj, jakby wszystko zależało tylko od ciebie.”

św. Ignacy Loyola

2.02.

„Życie konsekrowane znajduje się w samym sercu Kościoła, jako element o decydującym znaczeniu dla jego misji, ponieważ wyraża najgłębszą istotę powołania chrześcijańskiego oraz dążenie całego Kościoła Oblubienicy do zjednoczenia z jedynym Oblubieńcem.”

św. Jan Paweł II

3.02.

„Nie może być smutnych duchów w moim domu. Ludzi pogodnych jest łatwiej prowadzić do doskonałości.”

św. Filip Neri

4.02.

„Każdy cnotliwy i rozsądny wie dobrze, że prawda się nigdy nie starzeje, nigdy

się nie zmienia, nigdy nie przestanie być prawdą, a w obliczu wszelkich przeszkód, wykretów, matactw i złorzeczeń zawsze tylko wzrastała i wzrasta, świetniejszą się stawała, staje i stawać będzie.”

św. Jan Chryzostom

5.02.

Modlitwa

Wszchemogący Boże, Ty w osobie św. Agaty, dziewicy i męczennicy, dałeś nam wzór miłowania Ciebie całym sercem, spraw, abyśmy mogli się cieszyć jej wstawiennictwem i swoją pracą wielbić Ciebie, a bliźnim przynosić zdrowie i radość.

6.02.

„Stworzył nas Bóg, dlatego czynimy małe rzeczy z wielką miłością. Wierzę w tę wielką miłość, która pochodzi lub powinna pochodzić z naszego serca, powinna zaczynać się w domu: od mojej rodziny, moich sąsiadów z drugiej strony ulicy, tych mieszkających w następnej bramie. I ta miłość powinna następnie dotykać każdego.”

św. Matka Teresa z Kalkuty

Czwarta Niedziela zwykła, rok C

PIERWSZE CZYTANIE (Jr 1,4-5.17-19)

Powołanie proroka

Czytanie z Księgi proroka Jeremiasza.

Za panowania Jozjasza Pan skierował do mnie następujące słowo: „Zanim ukształtowałem cię w łonie matki, znałem cię, poświęciłem cię, nim przyszedłeś na świat, ustanowiłem cię prorokiem dla narodów. Ty zaś przepasz swoje biodra, wstań i mów wszystko, co ci rozkażę. Nie lękaj się ich, bym cię czasem nie napelnił lękiem przed nimi. A oto Ja czynię cię dzisiaj twierdzą warowną, kolumną ze stali i murem spiszowym przeciw całej ziemi, przeciw królom judzkim i ich przywódcom, ich kapłanom i ludowi tej ziemi. Będą walczyć przeciw tobie, ale nie zdołają cię zwyciężyć, gdyż Ja jestem z tobą, mówi Pan, by cię ochraniać”.

PSALM RESPONSORIJNY (Ps 71,1-2.3-4a.5-6ab.15ab i 17)

Refren: Będę wysławiał pomoc Twoją, Panie.

W Tobie, Panie, ucieczka moja, +
niech wstydu nie zaznam na wieki. *
Wyzwól mnie i ratuj w Twej
sprawiedliwości, *
nakłoń ku mnie ucho i ześlij ocalenie.

Bo Ty, mój Boże, jesteś moją nadzieją, *
Panie, Tobie ufam od młodości.
Ty byłeś moją podporą od dnia narodzin, *
od łona matki moim opiekunem.

Bądź dla mnie skałą schronienia *
i zamkiem warownym, aby mnie ocalił,
bo Ty jesteś moją opoką i twierdzą. *
Boże mój, wyrwij mnie z rąk niegodziwca.

Moje usta będą głosiły Twoją +
sprawiedliwość *
i przez cały dzień Twoją pomoc.
Boże, Ty mnie uczyłeś od mojej młodości *
i do tej chwili głoszę Twoje cuda.

DRUGIE CZYTANIE (1 Kor 12,31-13,13)

Hymn o miłości

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian.

Bracia: Starajcie się o większe dary: a ja wam wskażę drogę jeszcze doskonalszą. Gdybym mówił językami ludzi i aniołów, a miłości bym nie miał, stałbym się jak miedź brzęcząca albo cymbał brzęmiący. Gdybym też miał dar prorokowania i znał wszystkie tajemnice, i posiadał wszelką wiedzę i wszelką możliwą wiarę, tak iżbym góry przenosił, a miłości bym nie miał, byłbym niczym. I gdybym rozdał na jałmużnę całą majątność moją, a ciało wystawił na spalenie, lecz miłości bym nie miał, nic bym nie zyskał. Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą; nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego, nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą. Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma. Miłość nigdy nie ustaje, nie jest jak prorocтва, które się skończą, albo jak dar języków, który zniknie, lub jak wiedza, której zabraknie. Po części bowiem tylko poznajemy, po części prorokujemy. Gdy zaś przyjdzie to, co jest doskonałe, zniknie to, co jest tylko częściowe. Gdy byłem dzieckiem, mówiłem jak dziecko, czułem jak dziecko, myślałem jak dziecko. Kiedy zaś stałem się mężem, wybyłem się tego, co dziecięce. Teraz widzimy jakby w zwierciadle, niejasno; wtedy zaś zobaczymy twarzą w twarz. Teraz poznaję po części, wtedy zaś poznam tak, jak i zostałem poznany.

Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość, te trzy: z nich zaś największa jest miłość.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ (Łk 4,18)

Aklamacja: **Alleluja, alleluja, alleluja.**

Pan posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność.

Czytania na każdy dzień

Poniedziałek: 2Sm 15, 13-14.30; 16,5-13a; Mk 5, 1-20

Wtorek: 2 Sm 18, 9-10. 14b. 24-25a.31 – 19,3; Mk 5, 21-43

Środa: Ml 3, 1-4 lub Hbr 2, 14-18; Łk 2, 22-40

Czwartek: 1 Krl 2, 1-4. 10-12; Mk 6, 7-13

Piątek: Syr 47, 2-11; Mk 6, 14-29

Sobota: 1 Krl 3, 4-13; Mk 6, 30-34

„Czas mija...[...] Im dłużej przebywamy w tym pokoju, tym bardziej żyjemy jego rytmem, historią, napełniamy się Bożym spokojem...
Słuchamy uważnie stu lat doświadczenia. Doświadczenia przekazywanego z mądrością i poczuciem humoru. Przeżyć trudnych, ale przede wszystkim tych pięknych, gdyż – jak często powtarza Matka Trędowatych – «sztuką jest przebaczać i zapominać to, co złe. To można w sobie tak wyrobić». Dlatego nie na każde pytanie otrzymujemy odpowiedź. Albo otrzymujemy nie taką, jakiej byśmy się spodziewały – zamiast niej słyszymy: «To, co złe, ponure, poszło w niepamięć. Trzeba pielęgnować to, co radosne, co promienne»” – pisały Joanna Gadzińska i Marta Jelonek, autorki wywiadu z Doktor Błęską pt. „Spełnione życie”.

Fot. Agata Ożarowska
Photography

NA ŚWIECIE

Franciszek: trzeba, by przestępcy mogli uwolnić się od swej winy

„To słuszne, że ci, którzy popełnili zło, powinni zapłacić za swoje przestępstwo, ale jeszcze bardziej słuszne jest, aby ci, którzy popełnili zło, mogli się uwolnić od swojej winy” – powiedział Ojciec Święty podczas środzkiej audiencji ogólnej (19.01.2022). W wygłoszonej katechezie papież ukazał św. Józefa jako czułego ojca. Podkreślił, że czułość to nieoczekiwany sposób wymierzania sprawiedliwości. „Dlatego nigdy nie wolno nam zapomnieć, że Boga nie przerażają nasze grzechy, nasze błędy, nasze upadki, lecz przeraża Go zamknięcie naszych serc, nasz brak wiary w Jego miłość” – stwierdził papież dodając, że pierwszą osobą, która przekazała tę rzeczywistość Jezusowi, był sam Józef.

Franciszek wyjaśnił, że czułość jest nie tyle kwestią emocjonalną czy sentymentalną, lecz doświadczeniem poczucia bycia miłowanym i akceptowanym właśnie w naszym ubóstwie i nędzy. Doświadczenie czułości polega na tym, że moc Boża przenika właśnie przez to, co czyni nas najbardziej kruchymi, pod warunkiem jednak, że spojrzymy na nią w świetle Ducha Świętego. „Dlatego ważne jest spotkanie z Bożym miłosierdziem, zwłaszcza w sakramencie pojednania, doświadczając prawdy i czułości” – podkreślił Ojciec Święty.

„Pomyślmy o naszych braciach i siostrach przebywających w więzieniach. Pomyślmy też o czułości Boga wobec nich i módlmy się za nich, aby znaleźli drogę wyjścia do lepszego życia” – stwierdził Franciszek, kończąc swą katechezę modlitwą do św. Józefa.

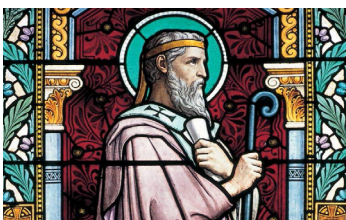
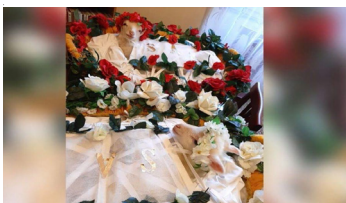
Franciszek zachęca Polaków do modlitwy o jedność

„Zapraszam Was, abyście się modlili, by wszyscy chrześcijanie, odkrywając czułą miłość Bożą, miłowali się wzajemnie. Z serca Wam błogosławie!” – powiedział Ojciec Święty, zwracając się do Polaków podczas audiencji ogólnej (19.01.2022).

Papież przyznał św. Ireneuszowi tytuł doktora Kościoła

Ojciec Święty postanowił, że świętemu Ireneuszowi z Lyonu będzie przysługiwał tytuł doktora Kościoła – poinformowało Biuro Prasowe Stolicy Apostolskiej. Św. Ireneusz jest 37 doktorem Kościoła.

Św. Ireneusz urodził się w Azji Mniejszej między 130 a 140 rokiem. W młodości był uczniem Polikarpa ze Smyrny. Następnie udał się do Lyonu, łacińskiego Lugdunum. Przez pewien czas przebywał też w Rzymie. W 177 r. został biskupem Lyonu, po męczeńskiej śmierci swojego poprzednika – Potinosa. Interweniował u papieża w sporze o termin świętowania Wielkanocy oraz zajmował stanowisko w kwestii montanizmu i gnostycyzmu. Umarł około 200 roku, uważa się, że śmiercią męczeńską. Wzmianki na ten temat pochodzą od późniejszych pisarzy: od Hieronima i Grzegorza z Tours.

Poświęcono baranki, z których wełna powstana paliusze

Jak co roku, w uroczystość św. Agnieszki (21.01.2022), w rzymskiej Bazylice św. Agnieszki za Murami poświęcono dwie owieczki, których wełna zostanie użyta do utkania paliuszy dla papieża i nowych arcybiskupów.

I choć tradycja ta ewoluowała w ostatnich latach, bowiem od 2019 r. papież nie błogosławi już zwierzątek w Watykanie, to jednak, nieprzerwanie od drugiej połowy XIX w., ważną rolę w całym obrzędzie odgrywają polskie siostry zakonne – nazaretanki z domu macierzystego zgromadzenia przy via Machiavelli.

Każdego roku, 20 stycznia dwie młode owieczki przywożone są do klasztoru sióstr nazaretanek przy via Machiavelli, a siostry odpowiednio je przygotowują i pielęgnują, by następnego dnia przekazać je do Bazyliki św. Agnieszki za Murami. Owieczki zostają wykąpane, a następnie uczesane i nakarmione, a noc spędzają w specjalnej zagrodce, którą siostry przygotowują dla nich w domu. Za całą procedurę opieki nad barankami w szczególnie sposób odpowiada od kilkudziesięciu lat s. Wanda Baran CSFN, mieszkająca w Rzymie od czasów powojennych.

21 stycznia zwierzątka z rana zostają przystrojone i umieszczone w specjalnych koszach, udekorowanych jeden białymi, a drugi czerwonymi kwiatami, symbolizującymi dziewictwo i męczeństwo św. Agnieszki. Baranki mają też na głowach wianuszki: czerwony i biały. Ok. godz. dziewiętej rano, w asyście dwóch kamerdynerów z Bazyliki, baranki zostają przewiezione na uroczystą Mszę Św. do Bazyliki św. Agnieszki. Mszę Św. celebrować najczęściej Opat – General Księża Kanoników Regularnych Laterańskich. Jak podkreślają nazaretanki, opieka nad barankami stanowi ważną tradycję rzymskiego domu, będącego zarazem miejscem pamięci o początkach zgromadzenia i jego założycielce. Wełna z dwóch jagniąt jest używana do wyrobu paliusza papieskiego, a do wyrobu pozostałych wykorzystuje się także inną wełnę. Dzieło wykonane jest z uwagą, oddaniem i miłością do Kościoła i papieża.

Pierwsza beatyfikacja w 2022 roku

W sobotę 22 stycznia w San Salvadorze – stolicy Salvadora – miejscowy emerytowany biskup pomocniczy 78-letni kard. Gregorio Rosa Chávez ogłosił błogosławionymi jezuitę ks. Rutilio Grande, dwóch świeckich: Nelsona Rutilio Lemusa i Manuela Solórzano, zamordowanych w 1977 r. oraz franciszkanina Cosme Spesotto, który zginął w 1980 roku. Wszyscy oni są ofiarami krwawej wojny domowej, jaka toczyła się w tym najmniejszym państwie środkowoamerykańskim w latach 1979-92. Była to pierwsza beatyfikacja w tym roku.

Setna rocznica śmierci Benedykta XV

22 stycznia przypadła setna rocznica śmierci papieża Benedykta XV – Giacomina Della Chiesy. Zmarł on w wieku 66 lat z powodu zapalenia płuc.

Wybrany papieżem 3 września 1914 roku, był kardynałem zaledwie od trzech miesięcy. W latach 1907-1914

był arcybiskupem Bolonii, a wcześniej – od 1901 roku – zastępcą (substytutem) sekretarza stanu Stolicy Apostolskiej. Papieżem został kilka tygodni po wybuchu pierwszej wojny światowej. Podejmował liczne wysiłki dyplomatyczne i humanitarne, by powstrzymać tę – jak mówił – „niepotrzebną rzeź”. W ciągu 2022 roku archidiecezja bolońska zamierza przypominać postać Benedykta XV, podejmując refleksję nad jego arcybiskupim i papieskim nauczaniem.

Papież na Marsz dla życia w Waszyngtonie

Ulicami Waszyngtonu przeszło 50 tys. osób w największym Marszu dla życia w Stanach Zjednoczonych (22.01.2022). Pozdrawiając jego uczestników, Papież Franciszek podkreślił, że „dopiero wówczas, gdy świętość osoby ludzkiej jest respektowana i jej prawa uznane, różne formy niesprawiedliwości społecznej mogą zostać przewyżczone”.

Waszyngtoński marsz odbył się już po raz 49. Ma on miejsce zawsze w rocznicę wyroku Sądu Najwyższego, który 22 stycznia 1973 roku zezwolił w tym kraju na aborcję. Jego uczestnicy mają nadzieję, że zwiększająca się ochrona życia poczętego w poszczególnych stanach USA wkrótce doprowadzi do zniesienia wspomnianego wyroku i tym samym pozostawienia kwestii ochrony życia w gestii prawodawstwa poszczególnych stanów. Przepisy chroniące życie nienarodzonych od momentu, gdy wyczuwalne jest bicie ich serca, obowiązują już m.in. w Arizonie, Teksasie, na Florydzie, w Arkansas, Alabamie, Ohio i Missourii. A kolejne 26 stanów chce zmienić swoje prawo, występując szczególnie przeciwko aborcji chirurgicznej. Podobne marsze przeszły wcześniej w styczniu przez Chicago i Phoenix. Organizatorzy amerykańskich inicjatyw pro-life mają nadzieję, że rok 2022 będzie w Stanach Zjednoczonych czasem historycznych zmian za życiem. Amerykański episkopat wezwał wszystkich wierzących do postu i modlitwy w intencji prawnej ochrony życia.

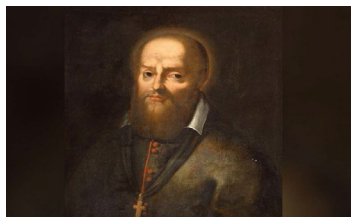
Franciszek o beatyfikacji męczenników i ogłoszeniu św. Ireneusza doktorem Kościoła

Po modlitwie „Anioł Pański” i udzieleniu apostolskiego błogosławieństwa papież przypomniał o beatyfikacji dnia poprzedniego męczenników w Salwadorze oraz ogłoszeniu św. Ireneusza z Lyonu doktorem Kościoła (23.01.2022).

Oto słowa Ojca Świętego:

„Droży Bracia i Siostry, wczoraj w San Salvador zostali beatyfikowani: jezuita Rutilio Grande Garcia oraz dwóch towarzyszy świeckich, a także franciszkański kapłan Cosma Spessotto, męczennicy wiary. Stali oni u boku ubogich, dając świadectwo Ewangelii w prawdzie i sprawiedliwości, aż do przelania krwi. Niech ich heroiczny przykład wzbudzi we wszystkich pragnienie bycia odważnymi w budowaniu braterstwa i pokoju. Brawa dla nowych błogosławionych!

W ramach Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan przyjąłem propozycję wielu i ogłosiłem św. Ireneusza z Lyonu Doktorem Kościoła powszechnego. Nauczanie tego świętego pasterza i nauczyciela jest jak pomost między Wschodem i Zachodem: dlatego nazywamy go doktorem jedności, Doctor Unitatis. Niech Pan sprawi, abyśmy za Jego wstawiennictwem mogli wspólnie pracować na rzecz pełnej jedności chrześcijan.

Módlmy się, by kaznodzieje żyli dniem dzisiejszym Jezusa

Módlmy się za kaznodziejów i głosicieli Ewangelii, aby żyli dniem dzisiejszym Jezusa, słodką mocą Jego Ducha, który sprawia, że Pismo Święte staje się żywe – zachęcił Ojciec Święty w rozważaniu przed niedzielną modlitwą „Anioł Pański” (23.01.2022).

Franciszek zauważył, że często kaznodziejstwo i nauczanie pozostają ogólnikowe, abstrakcyjne, gdyż brakuje tego dzisiaj, które Jezus mocą Ducha Świętego „naplenia sensem”.

Ojciec Święty zaapelował o codzienne, osobiste odczytywanie Ewangelii. „Prośmy Maryję o dar stałości, abyśmy umieli karmić się każdego dnia Ewangelią” - wezwał Franciszek.

24 stycznia Kościół wspominał patrona dziennikarzy i prasy katolickiej

24 stycznia Kościół wspominał w liturgii św. Franciszka Salezego, doktora Kościoła. Jest on patronem dziennikarzy oraz prasy katolickiej, gdyż na murach i parkanach rozlepił ulotki – zwięzłe wyjaśnienia prawd wiary. W kontaktach między ludźmi wyznawał zasadę: „Więcej much się złapie na kroplę miodu aniżeli na całą beczkę octu”.

Patron dziennikarzy, św. Franciszek Salezy urodził się 21 sierpnia 1567 r. w Alpach Wysokich pod Thorenes. Był najstarszym synem spośród 13 rodzeństwa. Głęboko katolickie wychowanie przyszły święty otrzymał w domu. Wpływ decydujący na wychowanie syna miała matka. I to właśnie przykład matki był dla Franciszka wzorem, jaki w przyszłym nauczaniu polecał innym. Będzie przypominał, żeby nawet wśród najliczniejszych zajęć człowiek umiał jednoczyć się z Panem Bogiem.

Franciszek miał dar nawiązywania kontaktu z ludźmi prostymi, umiał ich przekonywać, swoje spotkania okraszał złotym humorem. Ten dar był mu pomocny, gdy udał się w charakterze misjonarza do okręgu Chablais, by umocnić w wierze katolików i aby próbować odzyskać dla Chrystusa tych, którzy przeszli na kalwinizm.

Papież Pius IX ogłosił św. Franciszka Salezego doktorem Kościoła w 1877 r., a Pius XI patronem dziennikarzy i katolickiej prasy w 1923 r. Ponadto święty ten czczony jest jako patron wizytok, salezjanów i salezjanek – Towarzystwa św. Franciszka Salezego, założonego przez św. Jana Bosko. Jest również patronem miast: Annecy, Chabery i Genewy.

Jego pisma wyróżniają się tak pięknym językiem i stylem, że do dnia dzisiejszego zalicza się je do klasyki literatury francuskiej. Do najbardziej znanych należą: Kontrowersje, Filotea czyli wprowadzenie do życia pobożnego (1608) i Teotym czyli traktat o miłości Bożej (1616). Św. Franciszek pozostawił także ok. 1000 listów. Św. Franciszek Salezy w ikonografii przedstawiany jest w stroju biskupim – w rękawice i mantolecie lub w stroju pontyfikalnym z mitrą na głowie. Jego atrybutami są: gorejąca kula ośmiopłomienna, księga, pióro, serce przeszycie strzałą i otoczone cierniową koroną trzymane w dłoni.

Biskupi Europy apelują o wsparcie Ukrainy w obliczu groźby rosyjskiej ofensywy militarnej

Do wsparcia Ukrainy w obliczu groźby rosyjskiej ofensywy militarnej wezwało wspólnotę międzynarodową Prezydium Rady Konferencji Biskupich Europy (CCEE). Tworzą je: przewodniczący – abp Gintaras Grušas z Litwy oraz dwaj wiceprzewodniczący: kard.

Jean-Claude Hollerich z Luksemburga i bp László Németh z Serbii. Zaapelowali oni do chrześcijan o modlitwę o to, aby kryzys został przezwyciężony wyłącznie na drodze dialogu.

W POLSCE

Katolicy biskupi Polski i Ukrainy apelują o powstrzymanie się od działań wojennych

„Nauczeni doświadczeniem poprzednich pokoleń zwracamy się z apelem do rządzących o powstrzymanie się od działań wojennych. Wojna jest zawsze porażką ludzkości” – napisali katolicy biskupi Polski i Ukrainy w związku z niebezpieczeństwem działań wojennych na Ukrainie.

Katolicy biskupi Polski i Ukrainy podkreślili, że z niepokojem przyjmują informacje o tym, że rozmowy między Rosją a Zachodem nie doprowadziły do porozumienia. „Okupacja Donbasu i Krymu dowiodły, iż Federacja Rosyjska – naruszając suwerenność państwową i integralność terytorialną Ukrainy – odnosi się w sposób lekceważący do obowiązujących zasad prawa międzynarodowego. Zaistniała zaś sytuacja jest dla krajów Europy środkowo-wschodniej oraz całego kontynentu europejskiego wielkim zagrożeniem, które może zniszczyć dotychczasowy dorobek wielu pokoleń budujących pokojowy ład i jedność Europy – podkreślili biskupi.

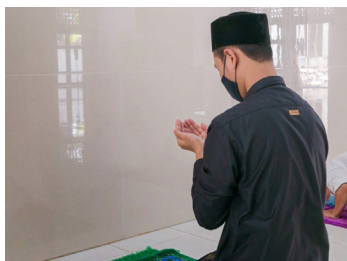
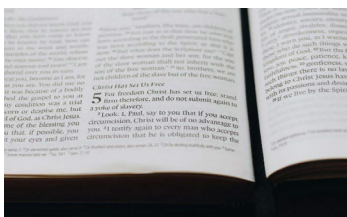
W ostatniej części Apelu katolicy biskupi Polski i Ukrainy zaprosili wszystkich do wspólnej modlitwy o pokój autorstwa św. Jana Pawła II, która kończy się słowami: „Ojczy, obdarz nasze czasy dniami pokoju. Niech już nie będzie więcej wojny.

Apel o poszukiwanie dialogu i porozumienia podpisali: Arcybiskup Większy Świątosław Szewczuk, Zwierzchnik Ukraińskiego Kościoła Greckokatolickiego, Arcybiskup Stanisław Gądecki, Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski, Arcybiskup Mieczysław Mokrzycki, p.o. Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Ukrainy, Arcybiskup Eugeniusz Popowicz, Metropolita Przemysko-Warszawski Kościoła Greckokatolickiego w Polsce oraz Biskup Nil Łuszczak, Administrator Apostolski sede vacante Greckokatolickiej Eparchii Mukaczewskiej sui iuris.

Ks. prof. Jan Dzedzic: wiek senioralny to również wielka szansa na dalszy rozwój

„Nie należy patrzeć na starość jak na obciążenie. Wiek senioralny to również wielka szansa na dalszy rozwój” – powiedział w rozmowie z KAI ks. prof. Jan Dzedzic, dziekan Wydziału Teologicznego i kierownik Uniwersytetu Trzeciego Wieku na Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie (UPJPII). W okresie Dnia Babci i Dziadka wskazał też, że odpowiednia aktywizacja seniorów na uniwersytetach trzeciego wieku może służyć zarówno im, jak i młodszym pokoleniom. 21 stycznia obchodzony był Dzień Babci, a 22 stycznia – Dzień Dziadka.

Ks. prof. Jan Dzedzic podkreślił również: „Człowiek rozwija się przez całe życie i nigdy nie osiąga pełni. Wiek senioralny jest jednym z etapów tego rozwoju, który trzeba wykorzystać w sposób twórczy. Św. Jan Paweł II, wzywając seniorów do aktywnego życia, mówił: „Starzenie się nie jest złem, któremu trzeba się podporządkować, ale powołaniem, na które trzeba umieć odpowiedzieć”. Papież Franciszek, motywując osoby starsze podkreśla z kolei, że emerytura nie jest

jeszcze tym czasem, aby „wyciągnąć wiosła na pokład”. Aktywizacja seniorów jest ważna ze względu na indywidualny rozwój osoby starszej, który wpływa na poprawę jakości jej życia i jego bardziej pogłębiony sens. Dzięki aktywizacji, seniorzy nie czują się społecznie wykluczeni, ale potrzebni, dzieląc się m.in. swoim doświadczeniem i kompetencjami.

Przypomniał, że różne wielkie dzieła powstawały w starości. Sofokles w 90. roku życia napisał „Króla Edypa”, Michał Anioł, mając 82 lata, pracował nad konstrukcją Bazyliki św. Piotra, a angielski matematyk Whitehead zajął się filozofią po sześćdziesiątce. Najstarsza studentka Uniwersytetu Trzeciego Wieku UPJPII w Krakowie, pani Barbara, ma 104 lata i zapisała się na grekę. Uniwersytety trzeciego wieku dają wielkie możliwości dalszego rozwoju i dlatego będą one bardzo potrzebne. Wystarczy podać tylko jeden powód. Jest nim starzejące się polskie społeczeństwo.

23 stycznia Kościół obchodził Niedzielę Słowa Bożego

W niedzielę, 23 stycznia, w całym Kościele obchodzona była Niedziela Słowa Bożego. Inicjatywa ustanowiona przez Franciszka w 2019 roku służy temu, aby – jak wyjaśnił papież – „w Ludzie Bożym wzrosła religijna i bliska znajomość Pisma Świętego”.

W Kościele w Polsce, już od 2008 roku, obchodzony jest Tydzień Biblijny. Inauguruje go Niedziela Biblijna, podczas której od pięciu lat organizowane jest Narodowe Czytanie Pisma Świętego. Wydarzenie obchodzone jest w II niedzielę po Wielkanocy. W tym roku przypada ona 1 maja.

W indywidualnym, jak i wspólnotowym rozważaniu Pisma Świętego może być pomocna bezpłatna aplikacja „Dzieło Biblijne”. Zawiera ona naukowy komentarz do wszystkich czytań, łącznie z Psalmem. „Aplikacja ma być pomocą dla księży, katechetów i wszystkich ludzi dla solidnej, naukowej refleksji nad Pismem Świętym” – podkreśla ks. Marcin Zieliński, wiceprzewodniczący Dzieła Biblijnego św. Jana Pawła II i twórca aplikacji.

Tradycyjnie już patronat nad Narodowym Czytaniem Pisma Świętego objęli Przewodniczący KEP i Premier RP. W tym roku wydarzeniu towarzyszy motto: „Słowa moje są Duchem i Życiem” (por. J 6,63).

Imam Berger: chrześcijanie i muzułmanie mają nieść nadzieję

„Chrześcijanie i muzułmanie mają obowiązek aktywne niesienia nadziei, nie tylko słowem, ale i czynem” – powiedział KAI imam Rafał Berger. Pod hasłem „Chrześcijanie i muzułmanie świadkami nadziei” 26 stycznia obchodzony był XXII Dzień Islamu w Kościele katolickim w Polsce.

Rafał Berger jest współprzewodniczącym Rady Wspólnej Katolików i Muzułmanów ze strony muzułmańskiej, imamem Stowarzyszenia Jedności Muzułmańskiej. Jest autorem książek i opracowań książkowych, członkiem m.in. Polskiego Towarzystwa Orientalistycznego, Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego, Polskiego Towarzystwa Religioznawczego, a także Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich.

Święto Ofiarowania Pańskiego

Matki Boskiej Gromnicznej

Święto Ofiarowania Pańskiego, przypadające na 2 lutego, kończy zwyczajowo pojmowany okres Bożego Narodzenia. Do czasu soborowej reformy liturgicznej uroczystość ta była uznawana Przez Kościół za jeden z trzech punktów świątecznego cyklu zimowego, do którego należą Boże Narodzenie, Trzech Króli i Ofiarowanie Pańskie. Według prawa mojżeszowego każdy syn pierworodny należy do Boga. Kiedy minęło czterdzieści dni od porodu, młode matki udawały się do świątyni, przedstawiały nowo narodzonego syna Bogu i dokonywały symbolicznego wykupienia, składając ofiarę z baranka; ofiarą ubogich była para synogarlic lub gołębi. Wykupienie pierworodnego wiązało się ze zwyczajowym oczyszczeniem matki po urodzeniu dziecka. W Polsce obrzęd ten zwał się „wywodem”. Kobiecie klęczącej przed kratką prezbiterium kapłan podawał zapaloną świecę, odmawiał modlitwę, a kończąc ją, już „oczyszczona”, obchodziła z zapaloną świecą „ofiarę” wokół głównego ołtarza świątyni. Już w V wieku dzień 2 lutego obchodzono niezwykle uroczysto w Jerozolimie, a najważniejsza była procesja ze świecami, upamiętniająca nazwanie Jezusa „światłem na oświecenie pogan”. W Europie święto Ofiarowania stało się powszechne w VII wieku i głównym jego bohaterem był Chrystus. W Polsce jednak, gdzie od dawien dawna najwyższą cześć oddawano Matce Bożej, obchodzi się ten dzień jako dzień Oczyszczenia, stąd Maryjny charakter i jego nazwa Matki Bożej Gromnicznej. Nasi przodkowie wierzyli, że: „Maryja gromnicą symbolizującą Pana Jezusa odpędzi od nich wszelkie zło”. W dzień Oczyszczenia Najświętszej Maryi Panny święci się grube woskowe świece, dawniej odlewane przez kościelnych w specjalnych blaszanych formach. Wierni przychodzą z tymi okazałymi świecami, zwanymi „gromnica, czyli chronić od gromów mająca” do kościoła, ksiądz święci je i palą się one podczas nabożeństwa. Potem „zapaloną gromnicę z kościoła niosą do domu: kto płomień zachowa, albo komu trzy krople wosku na rękę padną, ten szczęśliwą ma wróżbę”. Znaczenie symboliczne gromnic, jak w ogóle światła w liturgii, płynie ze słów Ewangelii św. Jana, że „Chrystus jest światłością prawdziwą, która oświeca wszelkiego człowieka, na ten świat przychodzącego”. Modląc się podczas święcenia gromnic, kapłan prosi Boga, ażeby „swoją nauką i łaską umysł ludzi oświecał, a miłością serca ich zapalał”. O tym jak mocno z polską tradycją jest związane to święto, najlepiej świadczy jego obecność w literaturze, malarstwie. Najbardziej znanym wizerunkiem Gromnicznej jest obraz Piotra Stachewicza z cyklu „Legendy o Matce Boskiej”, przedstawiający Maryję idącą przez zaśnieżony krajobraz, a obok bojaźliwie nastroszone stado wilków. Poświęcona gromnica jest oznaką wiary, nadziei i miłości. Wierzą, że posiada magiczną moc przepędzania wszelkiego zła. Towarzyszyła i towarzyszy umierającym, a w ludowych zwyczajach obarczona była różnymi trudnymi zadaniami. W wierzeniach wielu krajów zapalenie poświęconej świecy rozprasza ciemności, chroni przed niepokodą, gradobiciem, powodzią, chorobą. W każdym polskim domu gromnica była pieczołowicie przechowywana. Zapalano ją przed obrazem Matki Boskiej w każde maryjne święto, podczas gwałtownych burz zapalano ją w oknie od strony nadciągającej nawałnicy, wcześniej jednak obchodzono z nią dom dokoła - do tak zakreślonego kręgu, wierzą, że nieszczęście nie miało dostępu. Nastrój dawnych trwożnych wiejskich wieczorów, gdy w gromnicach szukano ratunku, najlepiej chyba oddaje wiersz Kazimierza Iłłakowiczówny:

*Na Gromniczną jest przesłiczna sanna,
Przelata lasami z archaniołami
Maryja Panna.
Już gromnice - wilcze świece
w chaszczach.
Podróżnych i sanie
Maryja ostanta
Niebieskim płaszczem.
Po ogień Twój święcony,
Wiszący nad woskiem gromnic,
Przez las kołący i wyjące wilki
Idę bez wszelkiej osłony.*

Wiara w to, że poświęcona gromnica chroni przed wilkami, wzięła się z legendy, według której Matka Boska ocaliła małego wilczka przed rozsierdzonymi chłopami i uczyniła go swoim sługą. Odtąd broniła ludzi przed wilkami, ale i wilki przed ludźmi.

*A kiedy jasną gromnicą świeci
Panna przeczysta pośród zamieci
Tuż i gromiczny Wilk za swą Panią
Jarzy ślepiami.*

Akt Zawierzenia Poznania Matce Bożej w Cudy Wielmożnej dokonany w 2003 roku:

*O Panno Przesłiczna, Gromniczna!
Oświecaj i chroń Wielkopolskę,
Aby zawsze była wielka, polska
I wierna Chrystusowi.*

Na podstawie Hanny Szymanderskiej Ewa Wika

Ogłoszenia duszpasterskie

IV NIEDZIELA ZWYKŁA

30.01.2022 r.

W **poniedziałek** 31 stycznia Msza św. o godz. 18.00, a po niej katecheza dla rodziców dzieci I Komunijnych.

W najbliższą **środę, 2 lutego**, obchodzimy święto **Ofiarowania Pańskiego**, zwane świętem Matki Bożej Gromnicznej. Msze św. w naszym kościele o godz. 7.30, 10.00 i 18.00. Świecenie gromnic podczas każdej Mszy św. Prosimy o przyjście ze świecami. Święto Ofiarowania Pańskiego obchodzone jest w całym Kościele jako Dzień Życia Konsekrowanego. Będziemy w tym dniu w szczególny sposób pamiętali w modlitwie o wszystkich osobach konsekrowanych. Wdzięczni za modlitwę, jaką podejmują siostry klauzurowe, czujemy obowiązek zapewnienia im podstawowych warunków życia. Wobec tego 2 lutego ofiary do skarbon przeznaczymy na potrzeby klasztorów klauzurowych.

2 lutego o godzinie 12.00 rozpoczyna się XIX Poznańskie Różańcowe Jerycho w Sanktuarium Matki Bożej w Cudy Wielmożnej w Poznaniu u Franciszkanów na Górze Przemysła.

W tym tygodniu przypada **I czwartek**, **I piątek** i **I sobota** miesiąca. Spowiedź w piątek od 16.00 do 18.30, Komunia św. co pół godziny.

W **I piątek** o godz. 7.30 Msza św. z konferencją – zapraszamy szczególnie czcicieli Miłosierdzia Bożego. W sobotę Msza św. i nabożeństwo pierwszobotnie.

W **związku** z dużą ilością zachorowań nie będzie odwiedzin chorych.

W przypadkach zagrażających życiu prosimy o telefoniczny kontakt.

W **przyszłą niedzielę** na Mszy św. o godz. 11.00 poświęcenie książeczek dzieciom pierwszokomunijnym.

W **tygodniu** biuro parafialne czynne w **poniedziałek**, **czwartek** i **piątek**, tylko w sprawach pilnych i koniecznych.

Hasło roku duszpasterskiego

KAPLICA

CAŁODZiennej ADORACJI

Najświętszego Sakramentu

pw. Miłosierdzia Bożego

Adoracja
w dni powszednie
od godz. 8:00 – 17:45
w niedzielę
od godz. 13:30 – 17:45

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl

ISSN 1896-6110

REDAKCJA: *Naczelnny:* Ks. Ryszard Siwek; *Zastępca naczelnego:* Martyna Rajch;

Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Magdalena Miczek, Edyta Tuczyńska, Justyna Zienkiewicz, Ewa Wika, Wojciech Wika, Ewa Baran

Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, ks. kan. Zbigniew Sujkowski;

Adres redakcji: ul. Nowina 1, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 57 34,

e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com

Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiuścacji tekstów oraz zmianę tytułów.